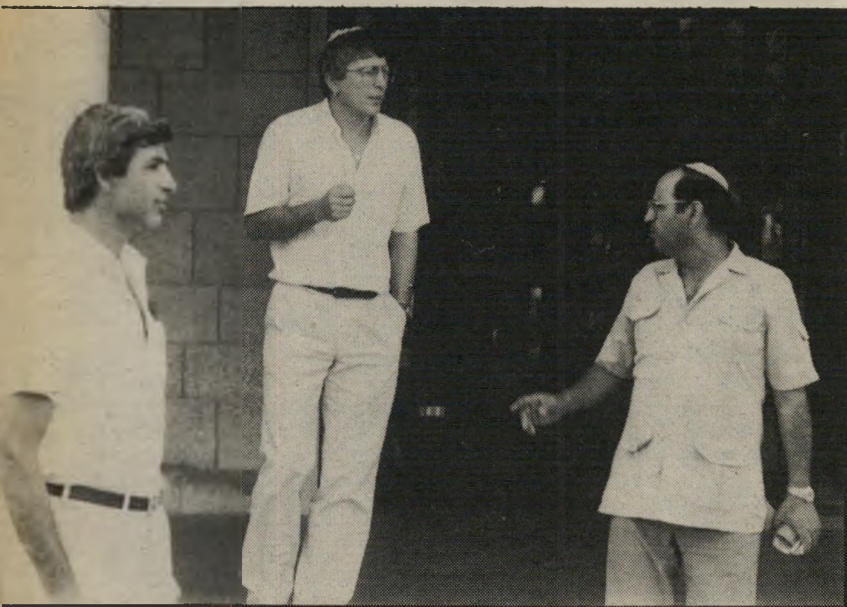

ההנדסה

העליה לרגל: סגן ראש הממשלה לוי

אבו חצירא וסגן שר (מוזשקין) רובין

שר החוץ יצחק שמיר וסגנו יהודה בן מאיר

מזה חודשים אין קשר בין הרמטכ"ל היוצא וראש הממשלה. אך בשבועות אחרונים התחילו אנשים שונים ליצור את הקרקע לקשר ראשוני, בלתי מחייב, בין השניים. רפול אומנם הודיע חרי"שמעית שהוא חושב על הקמת גוש לאומני חוץ-פרלמנטרי, אך מקורביו אינם רואים בכך סוף פסוק.

התפטרותו של מנחם בגין חוסמת, למעשה, את הדרך בפני העברת הירושה בצורה מסודרת לרפול. אין שום ספק כי המועמדים האחרים לירושה בתנועת החרות לא ירצו ברפול. בגין שכבר אינו ראש ממשלה, הוא בעל סמכות מוסרית בלבד, ובמאורת הזאבים ששמה תנועת החרות, זה לא יספיק לו אם הוא ירצה לקבוע את יורשו.

להנהגת חרות היא כמעט כולת-אפשרית, מפני שאחרי שבגין יפרוש תתחולל שם מילחמת ירושה שתהרוס סופית את התנועה ואת הליכוד כגורם שילטוני.

במצב זה רואה וייצמן את הפיתרון בהקמת מיפולגת-מרכז חדשה, שתוכל לשמש לשון מאזוניים בכל קואליציה אפשרית. רמז לכך רואים בשיתת טלפון שהתקיימה השבוע בין וייצמן ואחד מידידיו הקרובים, שאמר לו: "עכשיו הזמן שתחזור לחרות". לפני שהוא טרק את השפורפרת הוא פלט: "לשם אני לא חוזר".

כשלב זה לא נותר לבגין אלא לחזור לרפול. גם כדי לעצור את שרון, גם כדי למנוע הקמת מיפולגה ימנית שתפגע בליכוד באופן קטלני, וגם כדי להכשיר יורש פופולארי.

שרון חשב על התארגנות חדשה. זו היתה הסיבה לרצונו כפגישה עם בגין.

למרות שבגין עצמו הורה שהוא אינו מתפקד כפי שראשי-ממשלה צריך לתפקד, הוא ידע שמתחת לליכוד רוחשת פעילות פוליטית העלולה להעמיד בצל את ההגמוניה של הימין המוכר.

בראש ההתארגנות עומד רפאל איתן. לאט לאט, כעבודת שטח מתישה, בפגישות רבות במקומות שונים בארץ, מגבש רפול סביבו את החזית הימנית העשויה בתוך זמן קצר להפוך לגורם דומיננטי בפוליטיקה הישראלית. לצידו ניצבים צעירים מתנועת החרות, אך גם ממוקרי ימין אחרים בארץ. תחת השם צליל - צעירים למען ישראל - התארגנות שכראשה עומד ישראל כץ, שהיה יושב-ראש התאחדות הסטודנטים הארצית, מוצאים היום אכנסיה נוחה פעילים מגוש אמונים, צעירי המפר"ל, ותיקי אצ"ל וניצים מההתיישבות העובדת.

הופעותיו של רפול בקיבוצים ובמושבים מאיימות להביא למשבר אידיאולוגי חריף, עד כדי פילוג בהתיישבות.

אחד מיריביו, שרץ כאחוזתיות בין לישיבת ראשי-הממשלה ומישכנו.

אנשי מחנה שמיר לא נשארו חייבים. מולם עומד יריב קשה, ממלא-מקום ראשי-המשל, לה רויד לוי, המקובל בסניפים, והטוען לרוב במרכז התנועה וליחסים מתהדקים עם ראשי-הממשלה.

אחרי שאנשי שמיר הודיעו שהם הרוכזו בתנועה, הם התפנו להוציא מהארגונים חומר נגד שריהביו והשיכון.

אלה הן למעשה טענות שאינן אפילו בגדר בסיס לתלונות כמישטרה. הן נוגעות לאחריות מיניסטריאלית בלבד. המדובר הוא במחדלים במקומות שונים בארץ שבהם מכוצע פרויקט שיקום השכונות והתקשוריות עם חברות ממשכנות, שאנשיהן מקורבים לתנועה.

אך אנשי שמיר מבטיחים שיש להם הוכחות ומצקות שאותן הם יוציאו החוצה כאשר באמת יתחיל הקרב בין שמיר ובין לוי.

במצודת זאב מדברים במשך חודשים על שתי שערוריות הקשורות בשני מישרדים ממשלתיים המאיישים עליירי אנשי חרות. פרשה אחת קשורה למישרדה-תיקשורת ופרשה

ראש-הממשלה מנחם בגין יוצא לדרך

ואם לא די בכך, ישנם סימנים ראשונים למגע של ממש בין רפול ושרון (ראה תשקוף).

משבר יזום

על רקע זה יום בגין כעצמו את הפגישה עם שריהביטחון לשעבר עזר וייצמן, שנערכה בשבוע שעבר, ושעסקה בכיכול בדיווח של עזר על ביקור פרטי שערך במצריים.

על מה דובר באותה שיחה? עד יום הראשון השבוע היו הכל בטוחים שדובר באופן כללי על חזרתו של וייצמן לפעילות בתנועה שממנה רק הושעה.

אחרי הודעתו של בגין היו שטענו, שלמעשה סוכם בין השניים שווייצמן יקבל את תיק האוצר. בגין שואף, על פי גירסה שלו, להחליף את שריהאוצר הכושל יורם ארידור, שמשך אותו באף במשך חודשים רבים. כדי להצליח בתוכניתו, הוא יום משבר מלאכותי שנמכרו איום בפרישה. אחרי הסרת האיום הוא יוכל בקלות להביא לשינויים המבוקשים ללא רעירת-אדמה בתנועה.

האם זה רציני? בימים האחרונים עוסק וייצמן כל הזמן כטריקת טלפונים. כאשר באים אליו ומציעים לו להיות שרי-אוצר כממשלת בגין, שרי-אוצר או ביטחון כממשלת שמיר, או תפקיד דומה כממשלת לוי, הוא דוחה את הפונים על הסף. מה הוא מתכוון, אם כן, לעשות? בהודמנות שונות התבטא וייצמן, שחזרתו

שנייה לענייני רכש במישרדה-ביטחון. פה ושם נרמזו שחשיפת השערוריות לפני הציבור תביא להורדת הליכוד מהשילטון. עתה, בעיקבות המהומה השוררת בקרב אנשי מיפולגת השילטון, אין זה מן הנמנע שהחומר יוצא החוצה. כל תלוי במקום שאותו יתפסו השרים מרכזי ("מוזשקין") ציפורי ומשה ("מישה") ארנס בהרכב החדש.

מגעים בין רפול ושרון

מדוע עשה בגין את מה שעשה? יתכן שהפיתרון לתעלומה נעוץ במה שהתרחש בלישכתו בשבוע שקדם להודעתו המפתיעה. הרברים קשורים כשלושה אישים: אריאל שרון, רפאל ("רפול") איתן ועזר וייצמן.

שריהביטחון לשעבר ביקש לפני ימים ספורים להיוועץ לשיחה כארבע עיניים עם ראשי הממשלה. לבגין ברור מזה זמן רב ששרון לא יוכל לשבת כממשלה זמן רב ללא תפקיד ממש. גם אם בגין לא ידע על כך ממראה עיניים, ראגו לעדכן אותו ולדווח לו שמאז החליט שרון להופיע בכל סניף של התנועה המצגי מועמד לבחירות המוניציפליות, הוא צבר עוצמה רבה. שרון עצמו התבטא בסוף השבוע, עוד לפני שנועד על צעדו של בגין, שהוא מבחין שמעמדו בתנועה מתחוק, ושהוא חושש שאם לא יעשה צעד דראסטי עתה, הרי שאין כל ביטחון שבקדנציה הבאה של הליכוד הוא יהיה אפילו שר ללא-תיק.